

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

ATZINUMI

EIROPAS CENTRĀLĀ BANKA

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS ATZINUMS

(2011. gada 11. februāris)

par ieteikumu Padomes lēmumam par kārtību atkārtotām sarunām par Monetāro nolīgumu ar Monako Firstisti

(CON/2011/8)

(2011/C 60/01)

Ievads un juridiskais pamats

Eiropas Centrālā banka (ECB) 2011. gada 9. februārī saņēma Eiropas Savienības Padomes lūgumu sniegt atzinumu par ieteikumu Padomes lēmumam par kārtību atkārtotām sarunām par Monetāro nolīgumu ar Monako Firstisti ⁽¹⁾ (turpmāk – “lēmuma projekts”).

ECB kompetence sniegt atzinumu balstās Līguma par Eiropas Savienības darbību 219. panta 3. punktā. ECB Padome šo atzinumu ir pieņēmusi saskaņā ar Eiropas Centrālās bankas Reglamenta 17.5. panta pirmo teikumu.

Vispārīgi apsvērumi

ECB atzinīgi novērtē lēmuma projektu, kura mērķis vairāk nekā 10 gadus pēc euro ieviešanas ir grozīt Monetāro nolīgumu ar Monako Firstisti, lai nodrošinātu saskaņotāku pieeju Savienības attiecībām ar trešajām valstīm.

ECB atzinīgi novērtē jauno, pārskatīto metodi Monako euro monētu emisijas maksimālā apjoma aprēķināšanai un to, ka Monako euro monētu, ko laiž apgrozībā ar nominālvērtību, minimālā proporcija noteikta 80 % līmenī.

ECB tomēr atzīmē, ka lēmuma projektā lietotā terminoloģija un, attiecīgi, monetārajā nolīgumā lietotā terminoloģija jāpielāgo, ņemot vērā jaunākos tiesību aktus.

Attiecībā uz grozījumiem, kurus ECB iesaka veikt lēmuma projektā, konkrēti redakcionāli priekšlikumi kopā ar paskaidrojumiem ir izklāstīti pielikumā.

Frankfurtē pie Mainas, 2011. gada 11. februārī

ECB viceprezidents

Vítor CONSTÂNCIO

⁽¹⁾ COM(2011) 23 galīgā redakcija.

PIELIKUMS

Redakcionāli priekšlikumi

Komisijas ierosinātais teksts	ECB ierosinātie grozījumi ⁽¹⁾
1. grozījums	
2. panta a) punkts	
“a) nolīgumu noslēdz starp Savienību, ko pārstāv Francijas Republika un Eiropas Komisija, un Monako Firstisti;”	“a) nolīgumu noslēdz starp Savienību, ko pārstāv Francijas Republika un Eiropas Komisija ciešā saistībā ar ECB , un Monako Firstisti;”

Paskaidrojums

Tā kā atkārtotu sarunu par nolīgumu ar Monako mērķis ir nodrošināt lielāku saskaņotību ar pārējiem monetārajiem nolīgumiem, ECB iesaka lietot to pašu formulējumu, kas attiecībā uz ECB lomu lietots monetārajā nolīgumā ar Vatikāna Pilsētvalsti (parakstīts 2009. gada 17. decembrī ⁽²⁾). Turklāt ierosinātais formulējums atbilst Padomes 2001. gada 28. jūnija Regulas (EK) Nr. 1338/2001, ar kuru paredz pasākumus, kas vajadzīgi euro aizsardzībai pret viltošanu, 9. pantu ⁽³⁾, kas nosaka, ka Komisija ar valstīm, kuras nav dalībvalstis, un starptautiskajām organizācijām sadarbojas ciešā saistībā ar Eiropas Centrālo banku.

2. grozījums

2. panta b) punkts

“b) Monako euro monētu emisijas maksimālā apjoma noteikšanas metode tiek pārskatīta. Jauno maksimālo apjomu aprēķina pēc metodes, kurā apvienota fiksēta daļa, kuras mērķis ir novērst numismātu pārmērīgu spekulāciju ar Monako monētām, apmierinot kolekcionāru monētu tirgus pieprasījumu, un mainīga daļa, ko aprēķina, vidējo Francijas monētu emisijas apjomu uz vienu iedzīvotāju n-1 gadā reizinot ar Monako iedzīvotāju skaitu. Neskarot kolekcionāriem domāto monētu emisiju, nolīgumā nosaka, ka Monako euro monētu minimālā daļa, kas ir ieviešama ar nominālvērtību, ir 80 %.”	“b) Monako euro monētu emisijas maksimālā apjoma noteikšanas metode tiek pārskatīta. Jauno maksimālo apjomu aprēķina pēc metodes, kurā apvienota fiksēta daļa, kuras mērķis ir novērst numismātu pārmērīgu spekulāciju ar Monako monētām, apmierinot kolekcionāru monētu tirgus pieprasījumu, un mainīga daļa, ko aprēķina, vidējo Francijas monētu emisijas apjomu uz vienu iedzīvotāju n-1 gadā reizinot ar Monako iedzīvotāju skaitu. Neskarot kolekcionāriem domāto monētu emisiju, nolīgumā nosaka, ka Monako euro monētu minimālā daļa, kas ir ieviešama apgrozībā ar nominālvērtību, ir 80 % no katru gadu emitētajām euro monētām. ”
---	--

Paskaidrojums

ECB uzskata, ka pilnvarās un vēlāk arī pašā monetārajā nolīgumā ir svarīgi lietot precīzu monetāro tiesību terminoloģiju. Proti, nošķirot euro monētu “laišanu apgrozībā” ⁽⁴⁾ un “emisiju” ⁽⁵⁾, pienācīgi jāatspoguļo ziņojuma secinājumi, ko sagatavoja darba grupa, kurā ietilpst euro zonas finanšu ministriju un nacionālo centrālo banku pārstāvji (Euro kā likumīga maksāšanas līdzekļa darba grupa).

⁽¹⁾ Teksts treknrakstā ir tā daļa, kuru ECB ierosina iekļaut kā jaunu tekstu. Nosvītrotais teksts ir tā daļa, kuru ECB ierosina svītrot.

⁽²⁾ OV C 28, 4.2.2010., 13. lpp.

⁽³⁾ OV L 181, 4.7.2001., 6. lpp.

⁽⁴⁾ Laišana apgrozībā ir tīri operacionāla un fiziska darbība, un var tikt deleģēta pārstāvim.

⁽⁵⁾ Emisija kā darbību kopums, kas ietver gan laišanu apgrozībā, gan iekļaušanu emisijas iestādes bilancē, ir valsts iestādes akts, un nevar tikt nodota ārpalpojuma.